

Sygn. akt I C 332/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2019 r. w G. sprawy z powództwa (...) S.A. w W. przeciwko M. D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 27.150,73 zł (dwadzieścia siedem tysięcy sto pięćdziesiąt złotych siedemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi przewidzianymi w art. 359 § 2 k.c., za okres od 2 października 2018 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. oddala wniosek pozwanego M. D. o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty;

IV. zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 5.006 zł (pięć tysięcy sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 332/19

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 18 marca 2013 r. pomiędzy (...) Bank S.A. w W. (obecne oznaczenie firmy: (...) S.A. w W.) a M. D. doszło do zawarcia umowy kredytu odnawialnego konsumpcyjnego nr (...). Kwota kredytu miała wynosić 26.000 zł, umowa była zawarta na 12 miesięcy z automatycznym przedłużeniem na kolejne 12 miesięcy, przy zachowaniu dotychczasowej wysokości kredytu, pod warunkiem należytego wypełniania przez kredytobiorcę umowy. Umowa została wypowiedziana przez bank pismem z dnia 19 września 2017 r. z uwagi na zaległość kredytową obejmującą: 26.000 zł (kapitał), odsetki 640,59 zł, opłaty i prowizje 9,50 zł. Odpis wypowiedzenia pozwany otrzymał 11 października 2017 r.

Dowód: wypowiedzenie z z.p.o., k. 10-10v

umowa, k. 17-20

Wg stanu na 6 czerwca 2018 r. zaległość pozwanego względem powoda wynosiła: 25.400 zł (kapitał), 644,40 zł odsetki umowne od kapitału za okres od 19 września 2017 r. do 21 grudnia 2017 r. wg stopy 9.63% w skali roku, 1.129,69 zł (odsetki umowne karne od zadłużenia przeterminowanego wg stopy procentowej 9.63% za okres od 22 grudnia 2017 r. 6 czerwca 2018 r., 28,50 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji).

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych, k. 21

W lutym 2019 r. pozwany spłacił 600 zł.

Dowód: potwierdzenie wpłaty, k. 50

Ocena dowodów

Okoliczności faktyczne były bezsporne, wynikają z dokumentów przedstawionych przez powoda. Sąd ponadto uwzględnił dowód częściowej spłaty, przedstawiony przez pozwanego (600 zł, k. 50).

Pozwany nie przedstawił żadnych wniosków dowodowych na okoliczność szczególnej sytuacji (art. 320 k.p.c.) uzasadniającej rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty.

Kwalifikacja prawna

Umowa stron była umową kredytową o kredyt odnawialny w rozumieniu art. 69 ust. 1 i ust. 2 Prawa bankowego w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Wysokość zobowiązania nie była przez pozwanego kwestionowana. Sąd obniżył podaną w pozwie kwotę po pierwsze o 600 zł dalszej spłaty (co należycie udowodnił pozwany) oraz o 28,50 zł – suma opisana jako „opłaty, prowizje i koszty”, lecz nie wyjaśniona konkretnie (brak sprecyzowania o jaki składnik chodzi i z tytułu której czynności banku). Z tych przyczyn do zasądzenia w wyroku pozostawało 27.150,73 zł wymagalnego długu. Jeżeli chodzi o dalsze odsetki od tej kwoty, wysokość ich wskaźnika podana w pozwie (odsetki ustawowe w rozumieniu art. 359 § 2 k.c.) jest poprawna, gdyż dotyczą długu wynikającego z czynności prawnej (umowa kredytowa).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I.** sentencji na mocy art. 69 ust. 1 i ust. 2 Prawa bankowego w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim w zw. z art. 359 § 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo o zapłatę oddalono – na mocy art. 69 ust. 1 Prawa bankowego a contrario (**punkt II.** sentencji).

W **punkcie III.** oddalono na mocy art. 320 k.p.c. wniosek pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty – pozwany nie udowodnił (ani nawet nie przytoczył) żadnych szczególnych, wyjątkowych okoliczności mających uzasadnić ten wniosek. Generalnie do kręgu szczególnie uzasadnionych wypadków w rozumieniu art. 320 k.p.c. orzecznictwo zalicza np. klęskę żywiołową, nieurodzaju, ciężką chorobę (w tym osoby bliskiej), ryzyko niepowetowanej szkody itp.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o skierowanie sprawy do mediacji (na mocy art. 183⁸ § 2 k.p.c. per analogiam, gdyż z odpowiedzi na sprzeciw niedwuznacznie wynika, że bank nie był zainteresowany rozłożeniem świadczenia na raty, a temu właśnie zgodnie ze stanowiskiem pozwanego miałyby służyć mediacja. W danych okolicznościach jest więc pewnym, że do ugody przed mediatorem nie doszłoby).

Z urzędu analizując kwestię przedawnienia (roszczenie przeciwko konsumentowi – por. art. 117 § 2² k.c.) należy stwierdzić, że roszczenie pozwu nie jest przedawnione: wymagalność nastąpiła po upływie wypowiedzenia z września 2017 r., a powództwo zostało wniesione do sądu w październiku 2018 r. Termin przedawnienia w danym przypadku wynosił 3 lata (art. 118 k.c. i nie został przez powoda przekroczony).

Koszty

Ponieważ powód uległ jedynie co do nieznaczej części roszczenia, zasądzono na jego rzecz całość kosztów procesu na mocy art. 100 k.p.c. Na koszty te składa się: opłata sądowa od pozwu (1.389 zł), opłata za czynności adwokackie w stawce minimalnej (3.600 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), tj. łącznie 5.006 zł (**punkt IV.** sentencji).